

COLOFON

Visies is een uitgave van Elan, expertisecentrum voor integratie, participatie en emancipatie. Visies is een thematische uitgave, die circa twee keer per jaar uitkomt.

Eindredactie

Hoofd- en eindredactie:
Henriëtte Neuijen
Eindredactie: Ellen Verhoog,
Liesbeth de Wolff

Aan dit nummer werkten mee:
Dorien van Gils, Jannie Groenewold,
Yegâne Isik, Francy Leatemala –
Tomatala, Kamal Majidpour, Marijke
Naezer, Renske Oegema, Mieke
Sanders, Anja Slendebroek, Ellen
Verhoog, Paul Wekker en Liesbeth
de Wolff

Redactieadres

Expertisecentrum Elan
Kastanjelaan 51-53
6828 GJ Arnhem
T (026) 352 34 20
F (026) 445 84 95
E info@elanexpertise.nl
www.elanexpertise.nl

Vormgeving & Drukwerk

Vormgevers Arnhem bNO
Drukkerij Stunnenberg

Foto's en illustraties

Foto omslag: Bart Homburg
(beschikbaar gesteld door het
Oranjefonds) Grote Broer kunst-
educatie in Nijmegen krijgt op
18 maart 2011 - NL DOET - hulp
van vrijwilligers bij een grote
opknapbeurt.
Foto's binnenwerk: tenzij anders
vermeld Elan en van beek digital
images

Elan ontvangt voor haar werk sub-
sidie van de provincie Gelderland.

ISSN: 1572-7696

© Elan, juni 2011

- 3 Vrijwilligersbeleid in Gelderland
- 6 Geloof in maatschappelijke stage
- 7 Portret: Het Ricciotti komt naar je toe
- 8 Het credo is: vanuit de eigen kracht van de burger
- 12 Vrijwilligerswerk: motor voor ontwikkeling
- 16 Minder én meer: vrijwilligerswerk in cijfers
- 20 Bruggen bouwen zonder hout en touw
Intercultureel scouten in Gelderland
- 24 Hoezo kwetsbaar?
Het belang van het juiste idioom in het discours over participatie
- 27 Portret: De Helling, hobbywerkplaats met een maatschappelijk pluspunt
- 28 Zijn ze er niet, of zie je ze niet?
Vrijwilligerswerk van migranten is vaak onzichtbaar
- 34 De moskee
Van gebedsruimte tot sociaal-cultureel centrum
- 37 Portret: De Vrouwenrechtswinkel Nijmegen
- 38 Literatuurlijst

Redactioneel

Vrijwilligerswerk is zo oud als de wereld. Mensen hebben 'altijd' voor elkaar gezorgd, aan liefdadigheid gedaan, burenhulp gegeven of verenigingen bestuurd. Er wordt heel veel vrijwilligerswerk gedaan. Soms extreem zichtbaar, zoals de leden van het Koninklijk Huis die op een dag als NL DOET hun voorbeeldfunctie vervullen. Vaker onopgemerkt, omdat je dat nou eenmaal doet voor elkaar of voor je gemeenschap.

De helft van de Nederlanders doet wel eens 'iets', een kwart zet zich structureel in - vaak op meerdere fronten. Tegelijkertijd is er een tekort aan vrijwilligers: de traditionele vrouwenorganisaties kregen in de jaren negentig flink last van eindeloos openstaande bestuursvacatures, maar bijvoorbeeld ook organisaties op het gebied van zorg en hulpverlening kampen met een vrijwilligerstekort. Als ik de plannen lees met Welzijn Nieuwe Stijl, waarin een grote rol is weggelegd voor actieve burgers, dan zou dat tekort nog wel eens kunnen groeien. En als ik over het proefballonnetje (?) hoor om het persoonsgebonden budget terug te brengen met maar liefst negentig procent, slaat de schrik me om het hart. Wie vangt dat op? Vrijwilligers? Er zit natuurlijk wel een eind aan wat je van mensen kunt vragen. En dan heb ik het nog

niet eens over kwaliteitseisen. Vrijwilligers brengen natuurlijk een schat aan kennis en ervaring in, maar je kunt van hen niet verwachten dat zij dezelfde expertise in huis hebben als professionele hulpverleners. Bijvoorbeeld ontdekken wanneer het nodig is om grenzen te stellen. Of de kunst om mensen wel te helpen, maar je niet voor hun karretje te laten spannen. Het zijn valkuilen waar je als vrijwilliger zomaar in kan duikelen.

Een tendens die verwacht wordt, is dat de mentaliteit zo verandert dat je straks niet op een verjaardagspartijtje durft op te biechten dat je géén vrijwilligerswerk doet. Een dringend appél dus op het sociale kapitaal van de mensen die nu niet actief zijn. Het signaal is duidelijk - zeker wanneer we in de toekomst nog leuke verjaardagsfeestjes willen vieren.

Henriëtte Neuijen